

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

III. Contra Superiores Congregationis Cœlestinorum Ordinis Sancti
Benedicti, qui favores extra suum Ordinem attendentes Officia, Dignitates,
ac gratias concedunt, & contra eosdem Monachos dictos ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](#)

ANNO
1655.

Dat. P. An. t.
die 14. Maij.

Publicatio.

ALEXANDER SEPTIMUS.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Anulo Piscatoris, die 14. Maij 1655. Pontificatus Nostri Anno primo.

ANNO
1655.

Dat. P. An. t.
die 20. Junii.

II.

Confirmatio Statutorum Universitatis Artis Aurificum de Urbe.

Artium Consules eorum Statuta observare debent. Pius IV. Constit. 58. §. 29. non possunt reassumere causas mercedum, & miserabilium personarum à Majoribus Magistratibus, ibidem §. 73.

Edita A. D.
1655.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Exponi nuper fecerunt Dilecti Filii Paulus Canganus Consul, & Camerarius, ac Nicolaus de Martino, Marchionus Albinus, & Hieronymus Saxon Consules, ac alii Officiales, & Deputati Universitatis Artis Aurificum de Urbe, quod ipsi omnia, & singula Statuta alias pro facili dictæ Universitatis regimine condita, & aucta, ac à fel. rec. Julio II. Gregorio XIII. Paulo V. & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris confirmata, quo firmiora persistant, & ab omnibus Artibus observentur, Apostolica Nostra confirmationis præsidio communiti summoperè desiderant.

Absolvit à
Censuris.

§. 1. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis profequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliquique Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latris, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie abolentes, & absolutos fore carentes supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Statuta predicta ad declarationis desuper in plena dictæ Universitatis Congregatione postmodum factas dummodo tamen in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adverterit, Cameræque Nostre Apostolicæ juribus non præjudicent, & monopolis ansam non præbeat Apostolica autoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmatis robur adjicimus.

Decretum
irritans.

§. 2. Decernentes illa, nec non præsentes Literas semper, & perpetuò firma, valida, & efficacia existere, & fore, suoque plenarios, & integras effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observare. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Castrorum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane quidquid

secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1655. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Contra Superiorum Congregationis Cœlestinorum Ordinis Sancti Benedicti, qui favores extra suum Ordinem attendentes Officia, Dignitates, ac gratias concedunt, & contra eosdem Monachos dictos favores conquirentes.

Cœlestini Monachi sic appellantur, quia à Cœlestino V. instituti sunt, Clem. V. in Conf. 4. §. 10. tom. 1. Recepit fuerunt sub protectione Sedis Apostolice à Benedicto XI. in ejus Constit. 2. tom. 1. Cœlestini ambitum interdixit Paul. V. Conf. 94. tom. 3.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita A. D.
1655.

Ad perpetuam rei memoriam.

A Liis emanarunt à felic, recor. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro Litteræ in simili forma Brevis tenoris sequentis, videlicet. Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vita instituto valde alienum est, ut Religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus, sanctitate vita, ac aliis Religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus cum ad eos assumuntur, obediens suscipere, suscepsoque humiliter administrare decet mendicantis secularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei scanda la, & damna exoriri solent.

§. 1. Nos qui pro muneri Nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, ut Ecclesiastica, regularisque disciplina præstina observantia restituatur, hoc malum è Congregatione Cœlestinorum Ordinis Sancti Benedicti, cuius prospectum regimen, & incrementum ad Ecclesia Sanctæ utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes, motu proprio, & ex certa Nostrâ scientiâ, ac de Apostolica potestatis plenitudine omnes, & singulos Monachos dictæ Congregationis euiscumque gradus, status, conditionis, præminentiae, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dictæ Congregationis assequendum intenti, ad Principum & Prælatorum, & aliarum quarumcumque personarum, tam Secularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium etiam Cardinalatus honore, ac quacumque seculari dignitate, & excellentia etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrant, vel etiam pacis, pollicitationibus, aliquique viis illicitis directe, vel indirecete palam, vel occulte ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dictæ Congregationis assequendum aspiraverint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quaferint, aut etiam sponte oblatis, & minimè conquistis usi fuerint, illorumque complices, & fautores vinculo excommunicationis late sententia, à qua nonnisi per Nos, aut Romanos Pontifices pro tempore existentes, præterquam in mortis articulo constituti absolvit queant innodamus, ipsosque, & eorum quemlibet ad quacumque Prælaturas, dignitates, Officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinendum perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, ho-

Recenset Li-
ter. Paul. V.

Interdict
prout in ru-
brica:

noribus, & dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce tam passiva, quam activa carere decernimus, & declaramus.

I. 2. Atque in virtute sancte obedientie, ac sub excommunicationis etiam lata sententia pena omnibus dictæ Congregationis Monachis, Superioribusque, & Prælatis quocumque titulo nuncupatis etiam Abbatii generali presentibus, & futuris præcipimus, districte mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, litteris, vel favoribus adduci, vel alias ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, seu Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam Secularium quam Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium præfatorum ad cuius generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia dictæ Congregationis contra præsentium dispositionem (quod abist) quandocumque facient, & pro tempore obtinentur nullas prorsus invalidasque fore, & esse, ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes sententias, & penas præmissas irremissibiliter eo ipso incurtere, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam S. R. E. Cardinales judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si fecerit super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

I. 3. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indulxit, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus propiore, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo labore permanens hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Monachis, vel quibusvis aliis communiter, aut diversim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdic, suspendi: vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de induito hujusmodi mentionem. Ut autem harum Literarum notitia ad omnes Congregationis hujusmodi Monachos facilius deveniat. Volumus illas pro hac prima vice in singulis dictæ Congregationis domibus Regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu Dicta dictæ Congregationis publicè legi, illaque ut præfertur, letas sic omnes arctare, ac si unicuique intimata fuissent, illarumque exemplis etiam impressis manu Scriba dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constituta ob signatis eandem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur si eadem exhiberentur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Augusti 1616. Pontificis Nostri anno duodecimo. S. Cobellutius.

I. 4. Cum autem sicut Dilecti Filii Abbas Generalis, & Procurator Generalis ejusdem Congregationis Calestinorum Nobis nuper exponeretur ipsi fælici dictæ Congregationis directioni, conservandaque in ea regulari observantia intenti præfertas Pauli Prædecessoris Literas quo firmius in posterum obseruentur, per Nos innovari, ac excommunicationis, & alias penas prædictas ad eos Monachos ejusdem Congregationis, qui ut ab aliqua illius domo regulari,

in qua fuerint Superiorum Suorum auctoritate collocati recedant, vel non recedant, ad extranearum personarum favores similiter confugerint, & alias in præmissis opportunè, ut infra provide ri plurimum desiderant.

I. 5. Nos eosdem Abbatem, & Procuratorem Generales specialibus favoribus, & gratiis prosequi volens & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latiss, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventur, & absolutas fore censent supplicationibus illorum Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfertas Pauli Prædecessoris Literas cum omnibus, & singulis censuris, penis, & aliis quilibet contentis in illis Apostolica auctoritate tenore præsentium innovamus, ac omnes, & singulos Monachos Congregationis prædicta culicumque gradus, status, conditionis, præminentie, qualitatibus, & dignitatibus existentes, qui de cetero, ut ab aliqua domo regulari ejusdem Congregationis, in qua fuerint Superiorum suorum auctoritate collocati recedant, vel non recedant ad Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque personarum tam Secularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium etiam Cardinalatus honore, ac quacumque Seculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vinculo excommunicationis lata sententie, à qua nonnulli per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, præterquam in mortis articulo constituti absolvit posint pariter innodamus, ipsiisque, & eorum quilibet ad quacumque Prælaturas, dignitates, Officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinendum perpetuò inhabiles similiter declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce tam activa, quam passiva carere decernimus.

I. 6. Mandantes Dilectis pariter Filiis omnium, & singulorum domorum Regularium dictæ Congregationis Superioribus localibus, nunc, & pro tempore existentibus in virtute sancte obedientie, ac sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum per eos obtentorum, nec non perpetuæ inhabilitatis ad illa, & familia in posterum obtinenda penitus eo ipso in casum contraventionis per eos incurrendis, quatenus ipsi in eisdem dominibus Regularibus, quibus præsunt, seu pro tempore præfuerint, respectivè singulis primis cuiuslibet mensis Dominicis diebus præsentes Literas, seu earum transumptum in mensa publicè legi faciant, ac illarum exemplum intra claustra cuiuslibet domus regularis hujusmodi respectivè in loco conspicuo, in quo legi ab omnibus possit, affixum semper remanere procurant. Ac decernentes ipsas præsentes illisque inseratas Pauli Prædecessoris Literas seniper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sique in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

I. 7. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel al-

terius personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud, ac ubique locorum adhibeat, quæ ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. P. A. I.
die 5. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Julii 1655. Pontificatus Nostri Anno Primo.

IV.

Declarationes Decreti san. mem. Innocentii Papæ Decimi, super subjectione nonnullorum Conventuum jurisdictioni Ordinarii loci à Sacra Congregatione super statu Regularium editæ, atque à Sanctiss. D. N. approbatæ.

Posito Decreto fel. rec. Innocentii Papæ Decimi super subjectione nonnullorum Conventuum correctioni, visitationi, & omnimodæ jurisdictioni Ordinarii loci tanquam Sedis Apostolice Delegati: contingit dubitari de infracriptione.

1. An Episcopus in Conventibus sua jurisdictioni subjectis possit Abbates, Prioræ, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constitutere.

2. An possit Episcopus à prædictis Conventibus Religiosos amovere.

3. An Regulares eorumdem Conventuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus, & exitus, & reddendas rationes administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conventibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conventum, & Capellæ Granciarum, in quibus degunt Conversi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.

6. An ipsæ Granciæ, & Conversi in eis degentes subfini visitationi Episcopi.

7. Quid in Ecclesiis, seu Capellis Granciarum in quibus nullus degit Conversus, an similiiter subfini Episcopi visitationi.

8. An liceat Episcopo visitare Conventus tam suppressos, & postea restitutos, quam non suppressos ad effectum cognoscendi, an in illis re ipsa alantur sex Religiosi.

9. An Episcopus visitans hujusmodi Conventus sua jurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes possit à visitatis procurationem exigere in viualibus, vel in pecunia.

10. An jurisdictionis Ordinarii locorum tanquam Sedis Apostolicae Delegatis attributa in supradicto Decreto competit Vicariis Generalibus Episcoporum, necnon Abbatibus, & aliis inferioribus Prælati proprium Territorium, ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Provinciales, & alii Superiores Regulares possint ejusmodi Conventus jurisdictioni Ordinarii subjectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere, & punire, omnemque jurisdictionem in eos exercere sicut poterant ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa prævenit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conventibus Ordinario subjectis fabricando proceßum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit hujusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si è converso Episcopus prævenitur in causa contra Religiosum in tali Conventu commorantem, an Superiori Regulari eo casu liceat illum amovere & in alio Conventu collocare, & si de facto collocaverit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum revocare ad primum Conventum.

14. Si Provincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conventu removere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si à Conventu primum suppresso, ac deinde Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa, & ad breve tempus unus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conventus remaneat suppressus ut prius.

16. Quid si à Conventu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis è sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conventus subjaceat jurisdictioni Ordinarii.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliis impleteo numero sex Religiosorum, Conventus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis Conventus suppressi reddatur nulla ex eo, quod in illo ad formam, Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi, & postea contingat, ut ejusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conventus reviviscat.

19. Ad hoc, ut gratia restitutionis sit nulla, & Conventus denuo remaneat suppressus proptere quod in eo non sustententur sex Religiosi, an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facta prævia causa cognitione.

20. An ab hujusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum tam devolutivum, quam suspensivum.

21. Cum ex Decreti præscripto quatuor Sacerdotes in his Conventibus degentes debeant esse mature etatis, quænam dicatur ad hunc effectum etas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superioris proposita hunc in modum respondit, videlicet.

A D 1. Non posse.

A Ad 2. Posse ex rationabili causa, communi tamen prius Superiori Regulari, ad quem pertinet, ut eosdem Religiosos assignet in aliis Conventibus.

Ad 3. Posse compelli.

Ad 4. Posse.

Ad 5. Posse.

Ad 6. Subesse.

Ad 7. Itidem subesse.

Ad 8. Minime licere antequam aliunde constiter de fundamento intentionis Episcopi in deficiente numeri constituto.

Ad 9. Expedire, ut S. D. N. decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conventus visitandi quicquam accipere procurationis nomine.

Ad 10. Competere.

Ad 11. Posse sicut prius, non tamen privative ad Episcopum.

Ad 12. Non posse, nisi ex justa causa, veluti cum videt Superiorum Regularum ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia severitate, vel indulgentia quid durius, aut remissius constitueret, quamcausa depositit, in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.

Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum à loco amovere & si amotus fuerit, posse Episcopum causam prosequi, & illum quibuscumque remedii revocare, etiam invocato auxilio Ordinarii, & brachio Seculari, si opus fuerit, cujuscumque loci, in quo Religiosus ille reperiatur.

Ad 14. Non posse.

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, celsante omni fraude, nec Conventum remanere suppressum.